— an detur exhæredato injustè contra præteritum, qui avocavit hæreditatem, et in ea successit, dict. n. 3. — inofficiosi testamenti an per filium intentari possit, quando à patre habuit suam legitimam, n. 1, 2 et 7 l. 5 t. 8 part. 6. — Et quid si illam non habuit jure intitutionis, vel si fuit sibi datus substitutus vulgaris, ibid. — Querela inofficiosi testamenti an detur filio, qui partem sibi in testamento relictam sine protestatione acceptavit, n. 4, 5 et 6 ibid. — Et an filius qui fuit relictus executor testamenti in quo fuit exhæredatus vel præteritus, possit illud querelare, si acceptavit fideicommissariam vel esse executorem, dict. n. 4 dict. l. 5 tit. 8 part. 6. — Et an in dubio videatur jure institutionis sibi relictum, ibid. dict. n. 2 et n. 7 et 8. — Et quid si à patre minus legitima habuit, et prohibuit plus petere, an tunc possit querelare testamentum, vel agere ad supplementum prohibitione non obstante, n. 9 dict. l. 5 tit. 8 part. 6. — Et quid si filius relictum minus legitima acceptavit, ibidem; et de hac materia vide infra in verbo Supplementum, etc. — Querela quando non habet locum, sed jus agendi ad supplementum, n. 9 supradict. — Et contra quem intentabitur istud jus aggendi ad supplementum, n. 10 dict. l. 5 per text. ibi. — Querela inofficiosi testamenti non datur filio præterito, vel exhæredato, qui agnovit tistamentum sui patris, gloss. l. 6 per illum text. ibi, tit. 8 part. 6. — Et si testamentum rescindatur per querelam, an legata et libertates in eo relictæ debeantur; et an filius qui fuerat hæres intitutus debeat suam legitimam integram habere, gloss. l. 7 per text. ibi, tit. 8 part. 6. — Et quid si non rescindatur testamentum per querelam, sed per jus dicendi nullum, ibidem in n. 7. — Et quid si pater filium præteriit, et neminem hæredem instituit, an tunc legata debeantur, ibidem. — Et an tunc institutio conservetur, saltim quoad quintam partem, quam testator cuilibet extraneo relinquere poterat, dict. n. 7 ad fin.

Querelari an possit filius testamentum patris in quo fuit institntus hæres in re propria ipsius filii, vel in re sacra, religiosa, vel simili, n. 6 l. 19 tit. 3 part. 6. — an possit testamentum patris in quo filius fuit sub casuali vel mixta conditione institutus, vel an illa rejecta valeat institutio, vel non, n. 3 l. 9 tit. 4 part. 6. — an possit testamentum, quando depos, vel alius, qui vult querelare primum locum in successione non obtinet, n. 4 l. 1 tit. 7 part. 6. — Querelare intra quantum tempus teneatur hæres mortem testatoris occissi, n. 7 l. 13 t. 7 part. 6. — Querelari, an et quando possit testamentum fratris per fratrem, gloss. l. 2 per text. ibi, t. 8 part. 6, et n. 3 l. 3 ibidem, et n. 4 l. 12 tit. 7 part. 6. — debet testamentum intra quinquennium, et an ante aditionem hæreditatis, gloss. l. 4 ibib.

Quæstio, vide infra in verbo Tortura.

Quæstio status licet differatur in bonis maternis, vel fraternis in tempus pubertatis, non tamen datur Carboniana bonorum possessio, n. 3 l. 7 tit. 22 part. 3. — dominii, an possit referri præscribenti rem aliquam cum mala fide per triginta annos, si ab invasore, vel commodatario, vel locatore illam recuperare velit, n. 5 et 6 l. 21 tit. 29 part. 3. — feudalis quando per dominum feudi, quando verò per pares curiæ, et quando per judicem ordinarium judicari et discerni debeat, n. 1, 2, 3, 4 et 5 per text. ibi, l. 11 tit. 26 part. 4. — Quæstor antiquitus quis dicitur, hodie eum appellamus *Chanceller*, vide n. 1 leg. 4 tit. 7 part. 2, et ejus officio, ibid. — an sit major chancellario, et quinque modis dicitur quæstor, ibid.

Quilibet de populo habet actionem super pascuis publicis, et videtur procurator in rem suam, n. 1 in princ. et n. 1 l. 10 tit. 11 part. 3.

Quinta pars bonorum ab ipso patre in vita, vel in morte donari potest, n. 8 in princ. l. 8 tit. 4 part. 5. — Et quid si pater in vita sua fecit aliquas modicas donationes, an tempore mortis illæ veniant in consideratione ad diminuendam quintam partem bonorum, quam legavit pro anima, vel alicui, ibid. — Et an fructus quos habent parentes ex rebus suis tempore mortis suæ, an illi possint ab eo legari ultra quartam partem bonorum, an verò illi in dicta quinta computari debeant, dict. n. 12. — Quinta, quam pater legare potest, an intelligatur esse de proprietate rerum, an verò etiam de fructibus, ibid. — Quinta pars bonorum, si à testatore alicui extraneo legetur, si ipse fundum hæreditarium velit emere, an excludatur à consanguineis defuncti, qui habent jus retrahendi pro tanto; an verò ipse propter quintam, quam habet dicatur consors in hæreditate, n. 2 q. 3 l. 55 t. 5 p. 5. — patris non est legitima filiorum, sed potest cuicumque dari, num. 10 l. 17 t. 1 part. 6. — Et an ista taxatio legitimæ teneat respectu ecclesiarum, et clericorum, ibidem. — Quinta pars, quam hodie pater cuilibet legare potest, si filius illam restituerit alicui de voluntate patris, an ex ea filius Trebellanicam deducere possit; et quid in patre restituente tertiam partem bonorum filii, n. 23 l. 12 tit. 5 p. 6. — Et an si testamentum, in quo aliquis extraneus fuit hæres institutus, rumpatur ex aliqua causa, conservetur institutio saltim in quinta parte, quam testator cui velit relinquere poterat, n. 7 ad fin. l. 7 tit. 8 part. 6. — Et impensæ funeris debent de quinto bonorum deduci, et quando, n. 4 l. 2 tit. 11 part. 6. — Quinta pars hæreditatis potest à patre filio spurio relinqui, etiamsi sit filius multum dives, n. 3 cum aliis ibi, l. 10 et gloss. l. 11. t. 13 et n. 11 et 12 l. 4 tit. 3 part. 6.

Qui prior est tempore, in quibus obligationibus sit aliis omnibus præferendus, n. 3 l. 75 tit. 18 part. 3.

Quitatione non obstante, si rationes legitimæ redditæ non sunt, iterum reddi debent, n. 2 l. 14 tit. 18 part. 3. — Quitatio, de hoc vide supra in verbo Liberatio.

Quod à pluribus agitatur, facilius cognoscitur, et declaratur, n. 1 in fin. l. 5 tit. 17 part. 3. — Quod quisque juris in alium statuit, ipse eo jure uti debet, n. 3 per text. ibi, l. 25 tit. 22 part. 3.

R

Rapina est unum genus malfetriæ, n. 1 l. 11 tit. 25 part. 4. — si facta sit in aliquo termino, an civitas, vel dominus terræ ad emendam damni teneatur, et quando;

et quid in gubernatoribus, vel judicibus perpetuis, vel in temporalibus, qui prohibere potuerunt, n. 7 et 8 l. 4 tit. 7 part. 5. — an dicatur, quando exactor tributorum illud exigit sciens injustum, n. 6 l. 9 tit. 7 part. 5. — quid sit propriè, et an pro ea detur actio vi bonorum raptorum, licèt vis non intervenerit, n. 1 in procem. t. 13 part. 7, et gloss. l. 1 ibid. — Et quis admittatur ad accusandum aliquem de rapina, vel non, gloss. l. 2 ibid. per illum text. — Qualiter agatur pro rapina contra raptorem, et ad duplum, vel triplum, n. 1 l. 3 per text. ibi, tit. 13 part. 7. — Rapina servi qualiter punienda sit, et quid si dominus de ea conscius sit, n. 1, 3 et 4 l. 4 per text. ibi, tit. 13 part. 7. — Et an et quando domini teneantur pro rapina famulorum suorum, vel pro ipsorum delicto, n. 5 dict. l. 4 per text. ibi.

Raptores manifesti, et quid judicialiter convinci possunt, in loco sacro sepeliendi non sunt, n. 2 l. 10 t. 13 part. 1. — Rapiens uxorem alicujus de publico lupanari non debet puniri per statutum dicens : si quis uxorem alicujus rapuerit, capite puniatur, n. 1 l. 13 t. 11 p. 2. — Raptores ex naufragio, an sint excommunicati, n. 3 in fin. l. 1 tit. 13 part. 7. — vel ejus hæredes qualiter teneantur pro rapina facta, n. 4 et 5 l. 2 ibid. — Et de pœna raptorum, et qualiter pro rapina contra eos agatur, gloss. l. 3 per text. ibi, tit. 13 part. 7. — Raptores si sint servi, qualiter puniantur, et quid si dominus de rapina conscius, n. 1, 3 et 4 l. 4 per text. ibi, t. 13 p. 7. — Et an et quando domini teneantur pro rapina famulorum suorum, vel pro ipsorum delicto, n. 5 dict. l. 4 per text. ibi. — Raptores an dicantur illi, qui sine vi suis persuasionibus, et blanditiis inducunt mulieres ut secum immisceant, et qualiter isti puniantur, et quando voluntas mulieris sit in consideratione, n. 3 l. 2 per text. ibi, tit. 19 part. 7. — meretricum, quando veniant puniendi, vel non, n. 7 dict. l. 2 per text ibi. — à quibuscumque accusari possunt, et quando, et qualiter, n. 1 l. 2 per text. ibi, tit. 20 part. 7. — virginum vel aliarum per vim qualiter puniantur, et quando : et plura de hoc vide in gloss. l. 3 ibidem per illum text. — Et an solus raptus sine commixtione sufficiat, ut quis tamquam raptor puniri possit, ibidem in n. 2. — Raptor si cum rapta matrimonium contraxerit, an à pœna liberetur, n. 3 l. 3 supradict. — Et an tunc bona raptoris, quæ raptæ applicata fuerunt, ipsa amittat, vel non, ibid. — Et an sponsus rapiens sponsam puniatur pœna raptoris, et quando, n. 5 l. 3 per illum text. tit. 20 part. 7.

Raptus qualis sit punibilis, vel non, n. 3, 6 et 7, l. 2 per text. ibi, tit. 19 part. 7. — meretricis an sit punibilis, et quando, n. 7 leg. 2 per illum text. tit. 19 p. 7. — à quocumque accusari potest, et quando, et qualiter, n. 1 leg. 2 per text. ibi, tit. 20 part. 7. — mulierum per vim qualiter puniatur, et quando, et plura de hoc vide in gloss. leg. 3 tit. 20 part. 7. — Et an solus raptus sine commixtione sufficiat, ut quis tamquam raptor puniri possit, ibid. in n. 2. — Raptus an committatur in sponsa de præsenti, vel in uxore, n. 5 dict. l. 3 tit. 20 part. 7.

Rapta si cum raptore matrimonium contrahat, amittit bona raptoris, quæ sibi propter raptum fuerant applicata, n. 3 l. 3 per text. ibi, tit. 20 part. 7.

Rasura vitiat privilegium, et quando in loco suspecto esse videatur, n. 6 l. 44, et n. 8 l. 111 tit. 18 part. 3. — Et an credatur notario dicenti se cancellasse, vel rasuram fecisse, et quando ista attestatio necessaria non sit, ibidem. — Rasura, seu cancellatio qualis vitiet testamentum, n. 5 cum sequent. l. 2 per illum text. tit. 14 part. 6.

Ratihabitio in legitimatione filii, quia à principio in sua legitimatione non consensit, quid operetur, num. 9 l. 4 tit. 15 part. 4. — absentis, an aliquid operetur, quando negotiorum gestor emit nomine absentis, non suo, n. 1 l. 48 tit. 5 part. 5. — an habeat locum in facto falsi nuntii, dict. n. 1 dict. l. 48. — retrotrahitur, et mandato comparatur, n. 2 ibid. — Ratificari an possit dominus, quod alius fecit nomine ipsius; et an possit agere ad pretium rei venditæ nomine suo, vel quod alius à debitore suo exegit, n. 4 et 6 l. 54 tit. 5 part. 5. — Ratihabitio constituit tuum negotium, quob ab initio tuum non erat, n. 1 l. 32 tit. 12 part. 5. — domini, an sufficiat, quando servus, qui ab aliquo fuit institutus hæres sine licentia domini hæreditatem adivit, n. 4 l. 13 t. 6 p. 6. — Prælati, vel capituli de per se, an damnificet ecclesiam, n. 4 l. 17 tit. 10 part. 7.

Ratio propter quam festinandum est ad pœnitentiam, n. 3 l. 22 tit. 4 part. 1. — testis in dicto suo qualis esse debet, et ratio quæ continet idem, quod dictum, nihil valet, n. 8 l. 26 tit. 16 part. 3. — est tota virtus probationis, n. 9 dict. leg. 26. — est optimus legis clypeus, n. 3 l. 8 tit. 1 part. 1. — et an executores testamentarii teneantur reddere rationem de gestis, et quando, et quibus, n. 5 l. 5 per text. ibi, tit. 10 part. 6. — Et an Episcopus, qui fuit executor, coram judice ordinario conveniri debeat, ut rationes reddat, ibid. n. 6.

Rationes ubi sufficienter, et legitimè redditæ non sunt, quitatio à debito nihil operatur, n. 2 l. 14 t. 18 p. 3. — reddituum civitatum et locorum, quibus dandæ sint, n. 7 l. 9 tit. 19 part. 3. — si ab aliquo redditæ sint, et ipse à domino habeat liberationem, an talis liberatio se extendat ad species furto sublatas, vel ad ignorata, vel occulta, et quando, et quibus, et qualiter, n. 2, 3, 4 et 5 l. 30 per text. ibi, tit. 11 part. 5. — qualiter à fratre reddi debeant fratri, cùm veniunt ad divisionem, si ejus frater administravit res, et bona fratris sui, n. 3 l. 26 t. 12 part. 5.

Ratio naturalis æquivalet legi, et lege deficiente allegari potest ratio naturalis, num. 3 l. 8 t. 1 part. 1, et n. 2 in fin. l. 6 tit. 4 part. 3.

Realis captura, vide in verbo Captura realis.

Reaccusare quando possit accusatus de crimine majori, et qualis causa prius finietur, n. 1 l. 4 t. 10 p. 3. — Et quid si primò accusans, suam vel suorum injuriam prosequatur, n. 4 l. 4 tit. 10 part. 3. — Reaccusare an possit ille, qui de crimine accusatus fuit, pendente adhuc accusatione, n. 3 cum seq. l. 4 per text. ibi, t. 1 part. 7. — Et an ubi quis accusare non potest, possit officium judicis implorare, ut crimen puniatur, d. n. 3 ad fin. — Reaccusare an possit quis prosequendo suam, vel suorum injuriam, dict. n. 6 dict. l. 4 per text. ibi, et an propter hoc supersedeatur in accusatione prima,

ibid. —an possit accusatus suum accusatorem, vel extraneum, si jam fuit per sententiam damnatus, n. 8 d. l. 4 tit. 1 part. 7.—Et an cœptam accusationem perficere possit per se, vel per procuratorem, et an interim supersedebitur in executione pœnæ, n. 9 ibid.

Rebaptizatus scienter ordinari non debet, n. 2 l. 20 t. 6 part. 1, et l. 9 tit. 4 part. 1.—Rebaptizati non possunt institui hæredes ab aliquo, et quid in reordinatis, n. 5 l. 4 t. 3 p. 6.

Recedere à forma per disponentem data benè licet, dummodo non recedatur ab ejus mente, n. 3 quæst. 13 l. 32 tit 9 part. 6.—Recedens sine judicis licentia, postquàm legitimè citatus fuit, pro contumace habetur, et quare, num. 5 l. 18 tit. 1 part. 7.

Receptio testium in civilibus, sive in criminalibus, quibus sit permissa, n. 1, 3 et 4 l. 27 t. 16 p. 3. —monachorum an fieri debeat à Prælato simul cum Capitulo, n. 7 l. 88 t. 17 part. 3.

Receptatores testium, qualiter judici dicta testium mittere debeant, n. 8 l. 9 t. 17 part. 3. —hæreticorum testamentum facere non possunt, et quid si antea fecerint, n. 3 l. 16 t. 1 part. 6. —latronum qui dicantur, et de eorum pœna, et quando, et ex quibus veniant puniendi, vel non, n. 14 et 15 l. 18 tit. 14 part. 7. —fugitivorum servorum qualiter puniantur, et quid in minore, gloss. l. 24 et 25 t. 14 part. 7 per text. ibi. —Et quando nullo modo puniantur, gloss. l. 26 ibid. per illum text.—Receptatores hæreticorum qualiter puniantur, n. 1 l. 5 per text. ibi, tit. 26 p. 7, et n. 1 et 2 l. 6 ibi.—Et quid in filiis receptantibus patrem, n. 1 d. l. 6.

Receptoria quæ datur in regalibus auditoriis ad capiendos malefactores, n. 1 l. 24 t. 18 p. 3.

Recipiens litteras alicujus, si statim non contradicat, consentire videtur, n. 2 per text. ibi, l. 6 t. 1 part. 5. —ut aliquid facit, si non fecerit, an sic receptum restituere teneatur, et quando, et qualiter, gloss. l. 42, 44 et 46 cum aliis leg. ibi, tit. 14 part. 5. — Recipere Moniales, vel Monachos sub spe pretii est simoniacum, n. 3 l. 13 tit. 17 part. 1, et ibi se refert.

Reclamatio qualiter fieri debeat, ne sententia arbitri emologetur, n. 6 l. 35 t. 4 part. 3.

Reconciliatio ecclesiæ si polluta sit, prius fieri debet, quàm in ea divina dicantur, n. 3. l. 20 t. 10 part. 1. —Reconciliari debet ecclesia, si in ea sanguis injuriosè effundatur, vel homo cognoscat mulierem, n. 1 et 2 ibid.—Et quid si maritus in ecclesia uxorem cognoscat carnaliter, an tunc dicetur ecclesia polluta, dict. n. 2. —Reconciliatio an fieri debeat, si factum in casibus supradictis sit occultum, ibid. in n. 4. — Reconcilianda est ecclesia, ubi excommunicatus fuit sepultus, n. 7 dict. l. 20 t. 10 part. 1. — Reconciliatio patris cum filio, quem ex justa causa exhæredavit, an faciat exhæredationem nullam, n. 2 l. 4 tit. 7 part. 6.

Reconducere an videatur ille, qui in re conducta remansit per tres dies post finitum tempus conductionis, et quando; et quid si antea conduxerat ad decennium in scriptis, vel sine; et alia in hoc vide in n. 3 et 4 l. 20 per text. ibi, tit. 8 p. 5. — Et an idem sit dicendum in prædio urbano, quod in rustico, ibid. in n. 6.

Reconventio tangens causam spiritualem coram judice laico non debet terminari, n. 4 l. 37 tit. 9 p. 1.— Reconveniri potest clericus coram judice, ibique respondere tenetur, ibid. — Reconventio an habeat locum in causa appellationis, n. 4 l. 4 tit. 3 part. 3.— non habet locum contra agentem pro injuria, vel furto, etiamsi ad illam ageretur civiliter, n. 5 ibid.

Rector scholarium, an post ejus electionem indigeat confirmatione superioris, et an possit esse laicus, n. 3 l. 6 tit. 31 p. 2. — reipublicæ an peccet mortaliter permittendo tauros, n. 2 l. 57 t. 5 part. 1.—Rectores universitatis an possint pro debito universitatis capi, n. 4 l. 13 t. 2 p. 3, et n. 1 l. 4 tit. 15 part. 5. — an cum assensu decurionum possint aliquas festivitates de novo inducere, n. 1 l. 36 t. 2 part. 1.— civitatum repræsentant populum, et ab eis factum dicitur factum à majori parte populi, n. 4 l. 24 t. 4 part. 3.—an possint de redditibus civitatum eleemosynam facere, n. 3 l. 10 t. 28 p. 3. — Provinciarum, durante officio, cum aliqua matrimonium contrahere non possunt, veterem tamen sponsam ducere benè eis licet, n. 12 l. 2 tit. 14 p. 4. —Et an si de novo matrimonium contraxerint, præsumatur illud per metum fecisse mulier, et an tunc matrimonium teneat, et an hæc præsumptio alias probationes adjuvet, dict. num. 12 d. l. 2. — perpetui an et quando ab aliquibus locis eligi possint, n. 8 l. 3 tit. 25 part. 4.—universitatis si delinquant, an tunc universitas deliquisse videatur, n. 6 l. 17 tit. 10 part. 7.—ecclesiarum, possunt ministros ibi ponere ad suum beneplacitum, excluso patrono, n. 1 in fin. l. 6 t. 6 part. 1. — Rector ecclesiæ, in qua non est Capitulum, tantam habet potestatem in alienatione rei ecclesiasticæ, quantam haberet Prælatus cum Capitulo, n. 5 l. 63 t. 18 p. 3. —Sed an per hoc excludatur quòd in venditione talis rei auctoritas Episcopi non sit necessaria, ibid.—Rectores navium, vide de his supra in verbo Magistri navium, etc.

Recusatio de jure Ordinamenti, an eadem in judicibus ordinariis sit, sicuti de jure Partitarum erat in delegatis, n. 2 l. 22. t. 4 p. 3. — debet fieri ante litis contestationem, vel post, quando de novo illam scivit pars, n. 3 ibid. et n. 7 l. 8 t. 10 p. 3.—an habeat locum in judicibus ordinariis, et ex quibus causis, et quid tunc sit agendum, n. 9 l. 22 t. 4 p. 3.—an habeat locum, si causa suspicionis procedat ex culpa partis, d. n. 9.—Et an reconventus possit in causa reconventionis recusare judicem, ibid.—Recusatio notarii qualiter fieri debeat, ibid. post med. — omnium sapientium de civitate, an fraudulenta videatur, ibid. ad fin. — an habeat locum post conclusionem in causa, dict. n. 9. in fin.—assessoris qualiter fiat, n. 6 l. 2 tit. 21 part. 3. —judicis, quæ oritur ex eo, scilicet quia est naturalis loci alterius ligatoris, an justa sit, nec ne, n. 4 l. 4 tit. 27 part. 4.— an habeat locum prosequendo quis suam vel suorum injuriam, et an propter hoc supersedeatur in prima accusatione, n. 6 l. 4 tit. 1 part. 7. — an habeat locum, quando accusatus jam fuit in personam damnatus, n. 8 dict. l. 4 per text. ibi. — Et an cœptam accusationem perficere possit, et an interim supersedeatur in executione pœnæ, ibidem n. 9.

Recusans an debeat jurare, se non malitiosè, etc. si sibi non petatur, n. 4 l. 22 tit. 4 part. 3. — omnes sapientes de civitate, an ejus recusatio fraudulenta videatur, n. 9 dict. l. 22.

Redemptus ab hostibus, an per hoc sortiatur naturalitatem, et originem sui redemptoris, n. 7 per text. ibi, l. 2 tit. 24 part. 4.

Reddens depositum ad judicis mandatum, an et quando liberetur, n. 1 l. 3 tit. 3 part. 5.—Reddere pretium intra quantum tempus teneatur venditor, ad hoc ut rem venditam possit recuperare, quando inter ipsum et emptorem fuit factum pactum, ut reddito pretio emptor rem restituere teneatur, n. 1 l. 42 tit. 5 part. 5.—Et an tale jus possit aliis credi, et an transeat ad hæredes, licèt de hoc nihil fuerit dictum, ibidem in n. 2 et 3. — Et an emptor in casu supradicto liberetur præstando interesse, et quando sic, ibidem in n. 4. — Et an si in contractu fuit dictum, quòd teneatur reddere, non tamen quòd teneatur revendere, an adhuc emptor reddere cogatur, dict. n. 4.—Redditio pignoris an inducat debiti liberationem, si à creditore fiat, n. 2 l. 40 tit. 13 part. 5. per text. ibi.

Redhibitio non datur propter vitia animi, et an propter dolum venditoris, qui cum sciret vitium rei, illud tacuit; et an detur pro parvis, vel pro libro corrupto, vel pro juribus, n. 3. l. 64, et n. 1 et 2 l. 65 tit. 5 p. 5.— pro quibus vitiis detur, n. 3 cum aliis ibi, dict. l. 65, et an debeat fieri cum fructibus, n. 6 ibid. — Et an facta redhibitione fiscus teneatur reddere gabellam, ibidem in n. 6.

Redhibitoria actio, vide in verbo Actio redhibitoria.

Redimens vexationem quid debeat probare, et an quod dedit ob redimendam vexationem, possit repetere, n. 11 l. 3 tit. 17 part. 1. — Redimere volens vexationem, si propter hoc aliquid dedit judici, an cum mala conscientia illud facere videatur, n. 6 l. 26 tit. 22 part. 3.

Redditus regales quales sint, et quid de redditibus portuum, n. 1 cum sequentib. l. 11 tit. 28 part. 3.— ideo Regibus conceduntur, ut commodè vivere possint, et ut ad iniquitatem manus non extendatur, n. 7 l. 11 tit. 28 part. 3.—præscribi ullo tempore non possunt, et an immemoriali, n. 4 l. 6 tit. 29 part. 3. — Et æquiparantur rebus sacris, ibidem. — Et quid si præscribens juvetur consuetudine, d. n. 4 d. l. 6.—Redditus regales qualiter quis emere videatur, n. 4 in med. l. 34 tit. 5 part. 5.—salinarum an possint acquiri præscriptione immemoriali, n. 5 l. 6 t. 29 p. 3.—Et an ex reditibus civitatis castellum refici, et reparari possit, n. 7 l. 2 t. 32 p. 3. —Redditus beneficiorum vacantium infra decennium, si certo operi deputentur, si beneficium vaccet in fine decennii, an fructus talis beneficii illi operi debeantur, licèt decennium sit elapsum, n. 3 l. 26 t. 11 p. 4. —qui ex lupanari percipitur, an justus, vel injustus sit, n. 12 in procem. tit. 12 part. 4.— civitatum, supra vide in verbo proprii Civitatum. — villarum, et alia jura, an veniat in majoria, quando aliquis de licentia Regis illam facit in filium majorem, dando illis jurisdictionem tantùm, et an tunc redditus etiam veniant, n. 4 l. 9 tit. 4 part. 5. — semper crescunt processu temoris, et ideo locatio ad longum tempus est damnosa, n. 4 l. 2 tit. 8 part. 5. — ecclesiarum voluptuosè consumens, an teneatur ad restitutionem, vide supra in verbo Clerici, et verbo Fructus. — ecclesiæ monachis subjectæ, an ipse in propriam possit convertere utilitatem, n. 6 l. 5 tit. 12 part. 1. — ecclesiarum deputati ad fabricam non possunt expendi pro ecclesiæ ornamentis, n. 4 leg. 24 tit. 32 part. 3.

Redditus de terra qui dicantur, et quantum tempus durent, et an transeant ad filios, n. 1 l. 2 per text. ibi, tit. 26 part. 4.

Reædificare, et an si reædificetur res, cui fuerat privilegium concessum, duret, et tunc tale privilegium, ibi n. 3 quæst. 19 l. 32 tit. 9 part. 6.—castra vetera non est licitum sine Principis auctoritate, in dict. quæst. 19.

Reemptio dicitur secunda venditio, n. 6 in med. l. 29 tit. 8 part. 5.

Refectio instrumenti perditi, petens aliquis quod fiat ei, quando, et qualiter fieri debeat, glos. l. 10 tit. 19 part. 3.—Et an amissio instrumenti, cujus refectionem petit, probetur per solum juramentum, et quando non, n. 7 ibidem.

Reficere parietem an teneatur ille, qui servitutem tigni immittendi debeat; et an idem sit dicendum in debente servitutem oneris ferendi, num. 2 l. 2 tit. 31 part. 3. — rivos, sive canales an teneatur ille, cui servitus aquæductus debetur, n. 2 l. 4 ibidem. — domum qualiter usufructuarius teneatur, n. 2 et 5 leg. 4 tit. 31 part. 3 per text. ibi.—pontem, vel illum de novo facere, qui vicini ad hoc teneantur, n. 3 l. 20 tit. 32 p. 3. —Et quid si ad aliquam refectionem per statutum civitas tenetur ad unam partem, et districtus in duas, an si ex hoc pars gravetur, possit reclamare, num. 8 dict. l. 20 tit. 32 part. 3. — Reficere castra vetera an possit qui sine Principis auctoritate, n. 3 quæst. 19 l. 32 tit. 9 part. 6.—et an, et quando ad refectionem teneatur renuntians usui aquæ fontis, n. 8 l. 26 tit. 32 part. 3. — parietem, vel totam ecclesiam an teneantur laici, et quando, n. 4 l. 24 tit. 32 part. 3.—an teneatur, et qualiter ille, qui non habet unde reficiat, n. 1 l. 25 tit. 32 part. 5. — non tenetur dominus domum in totum destructam, neque de novo reficere compellitur, nisi in aliquibus casibus, n. 2 dict. leg. 25.—an possit socius rem communem sine eo quòd illud aliis sociis nuntiet, ut ab eis expensas possit recuperare, n. 2 leg. 26 tit. 32 part. 3.—Et quid si hoc non fecit, sed sumus in dubio, an suo, vel communi nomine fecerit, ibidem.—Et quid si faceret animo usurpandi totam illam rem sibi, ibid. in n. 5.

Regalia in donatione generali non veniunt, nisi expresse dicatur, n. 16 l. 5 tit. 15 part. 2, et n. 5 l. 8 tit. 26 part. 2.—Princeps nemini concedere potest, quia est in successorum præjudicio, n. 3 l. 4 tit. 26 part. 2, et n. 1 l. 28 tit. 11 part. 3. — et ea quæ sunt supremæ jurisdictionis, non veniunt in generali concessione, n. 2 in princip. l. 6 tit. 25 part. 4. — quæ sunt, n. 12 per text. ibi, l. 2 tit. 1, et glos. l. 15 tit. 15, et glos. l. 9 per text. ibi, tit. 4 part. 5. — an à Rege alicui concedi possint ad tempus, vel in perpetuum, n. 9 l. 9 per